

Народна пѣснь

Падѣла сна есена,
Изори гора зелена,
Остана байракъ на гора,
Синиѣ на юнакъ думаше:

„Амгетта, вѣрна дружина!
Какъ щемъ прѣвъ поле да минемъ,
Какъ щемъ байракъ тѣ да земемъ
Отъ тѣхъ Витомъ-плаши? “
Таде войводи думаше:

„Синиѣ ле юнакъ войводи!
Хайде да минемъ въ полето,
Да раскинемъ бѣлы рѣдѣ,
Дружина да прегинаме:
Кой ина ниже поминко,
Кой ина косъ до земѣ,
Неси невестѣ да сторишь,
И тѣмъ свадѣ да ведимемъ,
Та прѣвъ логѣ да минемъ,
На верхо Витомъ да идемъ
И свилемъ байракъ да земемъ.“
Летне сѣ въ поле широко,
Раскине бѣлы рѣдѣ;
Свадѣ подѣ тѣхъ помъ тѣ,
А Синиѣ войвода правѣ стои.